

Scénář k rozhlasové reportáži

Zpracovali: žáci třídy 9.A+B Rozálie Augustinová, Karel Finkous, Riana Řepová a Jan Motyčka pod pedagogickým vedením Mgr. Terezy Benešové

Základní škola, Mladá Boleslav, Komenského nám. 91

Pan Jiří Krouský pochází z významného selského rodu, mezi jeho předky patřil i zdejší vlastenec a politik Jan Nepomuk Krouský, který se spolupodílel na založení pivovaru v Podkováni a několika cukrovarů. Pan Krouský nakonec navzdory své ostýchavosti hovořil spontánně a vylíčil nám velmi zajímavou historii své rodiny. Vyprávění z 50. let nás zaujalo jako příklad toho, jakými prostředky se komunisté snažili soukromé hospodáře zlomit.

Já jsem se narodil 16. září 1946 v Katusicích, okres Mladá Boleslav. Naše rodina - začátek historie se počítá od roku 1592 a za tu dobu do současnosti uplynulo víc než 400 let a já jsem 12. generace.

Jan Nepomuk Krouský –
nejvýznamnější představitel
rodiny

Otec pana Krouského převzal rodinný statek v roce 1942, jenže poté přišla 50. léta - byla rušena soukromá hospodářství a vznikala JZD a státní statky. Avšak ne všichni zemědělci se svého majetku chtěli vzdát, tím pádem došlo k jejich násilnému vyvlastňování a přesně to byl i případ jeho otce Karla Krouského, jenž byl jako mnoho ostatních označen za zločince.

Můj otec byl odsouzen na šest let za neplnění dodávek a za diverzní činnost. Byl odsouzen na ztrátu všech práv občanských na deset let a na propadnutí veškerého majetku a to znamená, že jsme byli vystěhováni v krátké době z Katusic i po těch 400 letech působení na tomto statku.

Naštěstí se mu peklo jáchymovského tábora podařilo přežít a po třech letech byl propuštěn na svobodu.

Jak vnímalo okolí Vaši rodinu v 50. letech?

To nevím, ale všichni mlčeli. Nikdo se neodvažoval v těch věcech angažovat.

Rodina třídního nepřítele –
tak Krouské vnímali v 50.
letech

Jak vzpomínáte na své prarodiče? Byli také soukromí rolníci?

Otec mé matky, poté co mu sebrali majetek, spáchal sebevraždu a další babička, ta nežila dlouho, ta samozřejmě, ty prarodiče tím strašně trpěli.

Babička Krouská – ještě netuší, co potká jejího syna

V té době bylo panu Krouskému pouhých pět let. Původně měli být vystěhováni někam na sever Čech, naštěstí ale rodina měla úzké vztahy na Kováni s farářem Josefem Kuškou, a tak zde žili dva roky. Farář byl však potom též pronásledován, nakonec byl zatčen a ve věku osmdesáti let zemřel v Liberci při vyšetřování. Rodina se pak přestěhovala do Krásné Vsi, kde je ubytoval pan Ladislav Honzů. Z jeho strany to byla velká oběť i odvaha. Rodina měla tři děti a k tomu přibyli další tři chlapci, maminka Krouská a dvě babičky.

Byl pro Vás život v Krásné vsi těžký?

Nebyl, byl krásnej. Jsme si užívali přírody, ledu, hráli jsme fotbal, sportovali jsme. Vzpomínám na to rád.

Manželé opět spolu – rok 1955, Václavské náměstí

Posléze začal pan Krouský chodit spolu se svými dvěma bratry Karlem a Janem do školy na Kováni a poté na Skalsko. Po dokončení základní školy nastoupil na střední školu zemědělskou a i přes nepříznivá doporučení i na vysokou školu. Vojnu absolvoval v Žilině. Celý život pracoval v zemědělství, nejprve na státním statku v Bezně a poté ve Výzkumném ústavu šlechtitelském a řepářském v Semčicích. Podílel se na restrukturalizaci českého zemědělství po pádu komunistů a rovněž se zasloužil o obnovu rodinného statku v Katusicích. Oprava statku mu nakonec zabrala dvacet pět let. Statek se stal národní kulturní památkou. V současné době má pan Krouský dva syny a pět vnoučat.

Všichni Krouští

Ve středu 20. února jsme ve studiu Signál Rádía mohli natočit vzpomínky pana Krouského formou krátké rozhlasové reportáže. Práce se nám velmi líbila, i možnost navštívit živé vysílání byla velmi zajímavá. Pan Krouský hodně mluvil o tom, jak je důležité, aby dnešní mládež tyto věci slyšela, protože v hodinách dějepisu se často končí 2. světovou válkou a na moderní dějiny se nedostane. Byl proto rád, že jeho vzpomínky někdo zachytil a někdo se o ně zajímá.

Celý náš tým společně
s pamětníkem –
panem Jiřím
Krouským